

11

Čeká mě další den na klinice. Pacienti se svými hloupými a obyčejnými symptomy. Naštěstí lžou, jinak by ty diagnózy byly už úplná nuda. Zásoby Vicodinů: prozatím postačí.

XX. XXXXX

Rozhodl jsem se svoji medicínskou kariéru ukončit nebo alespoň na dlouhou dobu přerušit. Po návratu z Afghánistánu už to stejně nebylo ono. Raději se stanu životopiscem svého excentrického spolubydlícího. Je to neobvykle talentovaný muž a nad jeho myšlenkovými pochody často nevycházím z úžasu.

XX. XXXXXX

K pacientovi jsem byl přivolán uprostřed noci. Přestože se pacient choval hlučně a o jeho úrazu vědělo celé okolí, nepřišlo mi to vážné. Doporučil jsem podávat sacharózu v osmihodinových intervalech. Mám podezření, že pacientovi příbuzní mají k mému postupu výhrady a budou se zajímat o alternativní medicínské postupy.

XXXXXXXX XXXXXX

Dnes se mi podařilo objevit lék na tu novou chorobu, která postihuje pacienty starší čtyřiceti let a dosud byla považována za neléčitelnou. Pravděpodobně jsem jediný, kdo tento lék zná. Rozhodl jsem se tuto informační převahu využít k šíření pacifismu, který vyznávám. Maršál nejspíš nebude rád.

XX. XXXXX

Dnes došlo v městečku k tragické události. Místní porodní asistentku uštknul chřestýš a já ji už nedokázala zachránit. Před smrtí jsem jí navíc slíbila, že se postarám o její tři děti. Snad mi s nimi pomůže ten ztepilý dlouhovlasý zálesák, co se tu pořád motá.

XX. XXXXXXXX

Ráno jsem nově nastupující kolegyni vysvětlil, že se na ortopedii nehodí, protože je žena. Pak mě napadl zajímavý citát, či snad pošetilost starého člověka, že chirurgie má krásnou vlastnost, že lidské tělo nejen léčí, ale z gruntu mění. Nelítostně a jednou provždy. V tom je její nebezpečí a krása. To je dobré, to musím někomu zatelefonovat.

XXXX. XXXX